

SVETAC TJEDNA

Sveta Terezija od Djeteta Isusa (1873.-1897.), karmelićanka

Sveta Mala Terezija, rođena je u francuskom gradiću Alençonu u pokrajini Normandiji, na sjeveru Francuske. Na krštenju je dobila ime Marie-Françoise-Thérèse Martin. Roditelji Loius Martin i Zélie-Marie Martin, bili su pobožni, u mladosti su razmišljali da postanu svećenik i časna sestra, no nisu uspjeli. Terezija je bila najmlađa u obitelji koja je brojala devetero djece, od kojih je četvero umrlo u ranoj dobi zbog bolesti, za koje tada nije bilo lijeka. U dobi od četiri godine umire joj majka što je za mladu Tereziju bio veliki gubitak. Otac se sa svojih pet kćeri preselio iste godine u Lisieux. Dvije starije kćeri preuzele su odgoj mlađih sestara, Celine i Terezije. 1882. Terezijina sestra Paulina, koja joj je zamjenjivala majku, stupila je u samostan karmelićanki u istom gradiću. Poslije nje to je učinila i najstarija sestra Marija. Treća sestra Leonija stupila je u samostan klarisa. Dvije sestre Celina i Terezija rastle su zajedno. Nakon završenog osnovnog školovanja Terezija u ono vrijeme nije više pohađala školu nego je išla na privatne pouke iz raznih predmeta. Istodobno se njezin duhovni život vrlo snažno razvijao. Zajedno s ocem i sestrom Celinom hodočastila je u Rim. I Terezija je osjetila redovničko zvanje i željela je ući u karmelski samostan gdje su već bile njezine dvije sestre, ali je bila premlada. To je nije pokolebalo. Tražila je dozvolu crkvenih i samostanskih poglavara. Kada joj nisu dopustili, u Rimu je osobno, lice u lice, zamolila papu Lava XIII. i uspjela je. Terezija je ušla u Karmel sa 15 godina, 1888. U njemu je proživjela devet godina vršeći redovite samostanske dužnosti: molitvu, razmatranja, redoviti posao, ručni rad i ostalo. Sve je to obavljala s velikom ljubavlju prema Bogu i dušama za koje je prikazivala sve svoje molitve i trpljenja kojih nije nedostajalo u njezinu redovničkom životu. Uzor su joj bili osim Isusa i sveci: sv. Ivana Orleanska, sv. Ivan od Križa i sv. Terezija Avilska. Po nalogu svojih samostanskih poglavarica opisala je svoj život koji je nakon njezine smrti objavljen pod nazivom «Povijest jedne duše». Na poseban je način živjela i izradila duhovnost djetinjeg odnosa prema Bogu - «duhovno djetinjstvo» što je i opisala u svojoj autobiografiji. Razvila je novi način postizanja svetosti, nazvan Mali Put - spremnost srca da sve čini iz ljubavi prema Bogu i ljudima. Imala je slogan: «Samo ljubav vrijedi!» Razboljela se od tuberkuloze od čega je i umrla 30. rujna 1897. g. u 25. godini života i nakon samo devet godina provedenih u Karmelu. Nakon smrti njena autobiografija «Povijest jedne duše» objavljena je i doživjela je veliki uspjeh. Prevedena je na 35 jezika i objavljena je u više od milijun primjeraka. Knjizi su se divili i Edith Piaf, Paul Claudel, Jan Guitton, Sveta Edith Stein i mnogi drugi umjetnici, filozofi i znanstvenici. Papa Pio XII. proglasio je Malu Tereziju svetom 1925. godine a nakon toga proglašena je također uz sv. Franju Ksaverskoga drugom zaštitnicom misija, te također drugom zaštitnicom Francuske. 1997. o 100. obljetnici njezine svetačke smrti, papa Ivan Pavao II. proglasio ju je naučiteljicom Crkve. Ona je tako treća žena u povijesti Crkve i 33. po redu u dvije - tisućitoj dugoj povijesti Crkve koja je dobila taj časn naslov. Na 15. svjetskom danu mladih 1997. god. u Parizu papa Ivan Pavao II. postavio ju je za uzor mladima današnjice. Spomendan joj je 1. listopada. Zaštitnica je Francuske, Australije, Južne Afrike, Rusije, misionara, uzgajivača cvijeća, oboljelih od AIDS-a i tuberkuloze, avijatičara i mnogih gradova, župa i škola.

NOVI CENTAR - KARLOVAC

<http://www.presveto-srce-isusovo.hr>

TJEDNI INFORMATIVNI LISTIĆ ŽUPE

PRESVETOGA SRCA ISUSOVA

**DVADESET I ŠESTA NEDJELJA KROZ
GODINU - 28.09.2014. - GODINA II., BR. 5**

“Predomisli se i ode. Carinici i bludnice pretekoše vas u Kraljevstvo Božje.”

Čitanje svetog Evanđelja po Mateju

U ono vrijeme: Reče Isus glavarima svećeničkim i starješinama narodnim: »Što vam se čini? Čovjek neki imao dva sina. Priđe prvome i reče: 'Sinko, hajde danas na posao u vinograd!' On odgovori: 'Neću!' No poslije se predomisli i ode. Priđe i drugome pa mu reče isto tako. A on odgovori: 'Evo me, gospodaru!' i ne ode. Koji od te dvojice izvrši volju očevu?« Kažu: »Onaj prvi.« Nato će im Isus: »Zaista, kažem vam, carinici i bludnice pretekoše vas u kraljevstvo Božje! Doista, Ivan dođe k vama putem pravednosti i vi mu ne povjerovaste, a carinici mu i bludnice povjerovalaše. Vi pak, makar to vidjeste, ni kasnije se ne predomisliste da mu povjerujete.«

Riječ Gospodnja Mt 21, 28-32

Misli za današnje evanđelje

Isus ne svrstava ljude u **nepopravljive** i **nepokvarive**

Za evanđelje imamo Isusovu parabol o ocu i dva različita sina od kojih jedan obeća izvršiti očevu odredbu o radu u vinogradu, ali ne izvršava, a drugi na početku odbija, a poslije se predomisli i ode na posao. Matej kaže da je Isus ovu prispodobu izvorno uputio "glavarima svećeničkim i starješinama naroda". Njome je htio prigovoriti svojim teološkim protivnicima koji su samo teoretski bili spremni na vršenje volje Božje, a osuđivali su Isusa koji je imao povjerenja u naoko nepopravljive članove svoga naroda pokazujući da Bog njima pruža šansu. Ovom parabolom Isus pokazuje da gleda dalje od ukalupljenog svrstavanja ljudi u zauvijek grešne i profesionalno poštene. Zove nas da se oslobodimo duhovne samodostatnosti i religijske oholosti.

Pitanja za tiho razmišljanje:

1. Dok se trudim biti pošten čovjek i iskren vjernik, jesam li otrovan ljudskom i vjerničkom ohološću?
2. Imam li hrabrosti gledati dalje od etiketa i stereotipa?

GOSPODNJA VEČERA

Misne nakane kroz tjedan

29.09. Ponedjeljak – Sv. Mihael, Gabriel, Rafael, arkandeli

07:30 = Hrvoje, Vlasta i Mihovil Polović; Milan Radošević

18:00 = Dragutin Salopek

30.09. Utorak - Sv. Jeronim, prezbiter i crkveni naučitelj

18:00 = na nakanu

01.10. Srijeda – Sv. Terezija od Djeteta Isusa, djevica i crkve. nauč.

07:30 = Željko Depeder

18:00 = Stjepan, Ema i Ana Zvonković, Antun Laslo

02.10. Četvrtak – Sv. Anđeli Čuvari

07:30 = Ana Tomačić i ob. Požega,

08:00 - 18:00 = cjelodnevno euharistijsko klanjanje

10:30 = Dan Vojne kapelanije "Sv. Anđeli Čuvari" sveta misa u vojarni Kamensko

18:00 = Terezija Marinić

03.10. Petak – Dionizije Areopagit- prvi petak

07:30 = Mara i Mijo Bosiljevac, Antun, Ivan, Stevo i Ruža Bosiljevac

18:00 = Andrija Kavicki; Petar Dušak, Drago Martinović; Mara, Davorin, Dragica i Vid Rukavina, Dunja Golubić, Katarina i Josip Lorković; Stjepan, Barka, Dora i Josip Pogačić, Ana, Josip, Ana, Matej i Josip Bernardić; Ljubica i Radoslav Gojanić; Josip i Kaja Stepić

- mogućnost ispovijedi prije svetih misa i pobožnost Presvetom Srcu Isusovu

04.10. Subota - Sv. Franjo Asiški, redovnik

07:30 = Josip i Ana Smerdelj; Josip i Kata Pavlić

18:00 = Zdenko, Juro i Anđela

05.10. Nedjelja – 27. Nedjelja kroz godinu

09:00 = Franjo Boljkovac

10:30 = župna sveta misa

18:00 = na nakanu (Šalković); za ozdravljenje jedne osobe i na nakanu

- počinje mjesec listopad, Marijin mjesec
- večernje sv. mise od 10. mjeseca su u 18:00 sati
- budući da su dva svećenika u župi, mise su radnim danom od ponedjeljka do petka u jutro u 7:30 i navečer u 18:00 sati. Također, mogućnost sv. ispovijedi, svakim danom u 17:30 sati.

Jedno eskimsko selo imalo je otprilike 2.000 duša. Godinama su vapili biskupu da im pošalje svećenika. Ali biskup nije imao svećenika, pa im ga nije ni mogao poslati. Onda su oni kazali: "Sagradit ćemo crkvu i župni stan." I zamislite, bez svećenika, na svoj trošak, sagradili su lijepu crkvu i vrlo udoban župni stan. Sad biskup mora poslati svećenika. No biskup još uvijek nije imao svećenika. A onda se desilo nešto dirljivo: Svake nedjelje oko 9 sati prije podne ti su se Eskimi svi sabrali u crkvi i onda su molili svetu misu bez svećenika, bez ikoga. Molili su: Gospodine, smiluj se, Slava Bogu na visini; tada je netko pročitao Evanđelje, a zatim su svi molili: Vjerujem u jednoga Boga, onda: Svet, svet, svet; poslije toga: Jaganjče Božji. Na koncu su još svi zajedno izmolili sve molitve koje kršćanin mora znati napamet i onda su pozdravili Gospu te se razišli kućama. Ti Eskimi su znali da je sv. misa najveće blago koje nam je Bog na ovoj zemlji dao. Koliko smo ga mi svjesni, toga najvećega blaga? Koliko molimo za svećenička i redovnička zvanja? Ova razmišljanja i sjajni primjeri jesu iz knjige Upoznajmo što činimo, biskupa Alfreda Pichlera. S njome ćemo nastaviti lomiti dijelove svete mise i jasno ih tumačiti u našim narednim tjednim listićima.

DVA VUKA

Jedne večeri stari Indijanac iz plemena Cherokee pričao je svome unuku o borbi koja se odvija unutar svakoga čovjeka: "Sine moj, radi se o borbi između između dva 'vuka' koji se nalaze u svakom od nas. Jedan je zli vuk. To je srdžba, zavist, ljubomora, čemer, žal, pohlepa, arogancija, krivnja, zlovolja, inferiornost, laži, lažni ponos, superiornost, te osobni ego. Drugi je dobri. To je radost, mir, ljubav, nada, vedrina, poniznost, ljubaznost, dobrohotnost, darežljivost, istina, samilost i vjera." Unuk je nekoliko minuta razmišljao, a tada upita svog djeda. "A koji vuk u toj borbi pobjedi?" Stari Cherokee jednostavno odgovori: "Onaj kojeg hraniš."